

[Birthe Nielsen]

for lægemiddelområdet og inden for de farmaceutiske specialiteter, og jeg kan se, at indenrigsministeren også selv er betænkelig ved de her ting. Det er en følge af Romtraktaten, som sniger sig mere og mere ind på os og bliver værre og værre, og derfor må vi tage afstand fra lovforslaget.

Det virker noget uigennemskueligt, hvad der egentlig ligger i dette, og jeg synes godt, vi kunne stille krav om, at indenrigsministeren gav en større redegørelse for, hvad det egentlig betyder, for der står ikke ret meget om det. Men vi opfatter det i hvert fald som en begrænsning af den danske suverænitæt også på dette område.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige, at vi finder, at dette forslag er usædvanlig dårligt oplyst. Der mangler en redegørelse for, hvorfor den pågældende bestemmelse findes i loven om lægemidler, for at nævne ét eksempel, og for at nævne et andet eksempel: hvorledes skal udtrykket »kan opfattes som stridende« forstås? Er det stridende, eller er det ikke stridende?

Vi finder i øvrigt, at det er uheldigt, at regeringen fremsætter lovforslag uden at følge den almindelige kutyme, der hedder, at man bringer de nugældende paragraffer og ændringerne sammenholdt med dem. Nu kan man sige, at det er meget at sammenholde et så lille stykke, men f.eks. ville det være udmærket, hvis man havde bragt § 8, stk. 2, som ophæves, så man ikke skal på biblioteket og have fat i loven, sådan at man kan finde frem til det. Ét er, at de mindre partier måske ikke kan nå at lave det tekniske arbejde, men en regering må i det mindste kunne lave den slags.

Men vi vil deltage i udvalgsarbejdet for ad denne vej at få klarlagt, hvad baggrunden, formålet og indholdet af dette forslag er.

Arne Melchior (CD):

Fru Lone Dybkjærs sidste hjertesuk kan jeg tilslutte mig, idet også jeg er i den situation at være substitut for vor egentlige ordfører, der med kort varsel har måttet tage til provinsen, og så har jeg altså ikke fået tid til at grave i de paragraffer, man egentlig skulle have kendt for at kunne tage stilling.

Det vil ikke overraske indenrigsministeren, at mit parti ikke har væsentlige betænkeligheder. Som de EF-tilhængere, vi er, og som de internationalister, vi prøver at være, synes vi, det stemmer udmærket med vore intentioner. Den egentlige ordfører, som sidder i udvalget, kan stille sine spørgsmål i udvalget, så det ikke optager salens tid.

Vi kan tilsige en positiv behandling af lovforslaget.

Tyroll (VS):

I forhold til dette forslag er jeg egentlig mere forbløffet over, at det skulle komme så vidt, at der også skal ske ændringer på dette område, for da denne lov blev behandlet i 1974-75, skete ret så vidtgående harmoniseringer og ret så vidtgående indskrænkninger i, hvilke tiltag man overhovedet kan komme med fra dansk side på hele medicinområdet. Men alligevel skal altså den sidste rest, der overhovedet er til stede, føres ind i en eller anden harmoniseringsudvikling; den sidste begrænsning, der kunne være, skal man tage fat i.

Jeg kunne da godt tænke mig at høre ministeren: er det overhovedet formålstjenligt at lave udvalgsbehandling af denne sag? Så vidt jeg kan se, er sagen allerede afgjort. Det er afgjort i forhold til EF-Domstolen osv., og man indser, at man ikke kan komme igennem med sit standpunkt, og derfor må man ændre denne lovgivning. Har det overhovedet noget formål, at vi siger noget ved denne behandling her i salen? Er tingene ikke afgjort? Hvad ville konsekvensen være af, at man eventuelt fra et flertals side afviste dette lovforslag? Det er noget af det, der er blevet påpeget så tit, at her er der reelt ikke nogen mulighed for indflydelse for folkestyret her i landet, sagen er faktisk afgjort. Jeg vil da gerne have svar på, hvilke konsekvenser der vil være af, at man afviser dette forslag.

Jeg vil også gerne have at vide, hvilke praktiske konsekvenser der bliver. I den formulering, der var af bemærkningerne til disse paragraffer i loven, siger man om § 8, stk. 2: »Reglen er begundet i praktisk-kontrolmæssige hensyn«, og i bemærkningerne til § 14 siger man: »Det har undertiden været nødvendigt for sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium ved kontrol m.v. at tage direkte kontakt med det udenlandske moder-